

Sygn. akt I 1 C 855/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Małgorzata Dawidowska

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Fundacji Ochrony (...) z siedzibą w S., działającej na rzecz A. D.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G.

o ustalenie

I. ustala, że A. D. przysługuje bonifikata w wysokości 73 zł (siedemdziesięciu trzech złotych) z tytułu niedotrzymania przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G. standardów jakościowych obsługi klientów poprzez odmowę udzielenia nieodpłatnej informacji w sprawie zasad rozliczeń oraz kalkulacji taryf;

II. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz Fundacji Ochrony (...) z siedzibą w S. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje ściągnąć od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt I 1 C 855/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 maja 2015 r. powód: Fundacja Ochrony (...) z siedzibą w S., działająca na rzecz A. D., domagał się ustalenia, że A. D. przysługuje bonifikata z tytułu niedotrzymania standardów jakościowych obsługi klientów przez pozwanego, polegającej na odmowie udzielenia nieodpłatnej informacji w sprawie zasad rozliczeń oraz aktualnych taryf na podstawie umowy sprzedaży i dostawy energii elektrycznej do gospodarstwa domowego, zgodnie z Ogólnymi Warunkami Umowy (...) S.A. oraz obowiązującymi przepisami oraz zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Pozwany potwierdził, że łączyła go z A. D. umowa sprzedaży energii elektrycznej z 18 października 2000 r. W trakcie trwania umowy, odbiorca A. D., działając za pośrednictwem Fundacji, wystąpiła z wnioskiem o przesłanie duplikatu umowy łączącej odbiorcę z pozwanym oraz udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy przedmiotowy wniosek należy kwalifikować jako żądanie udzielenia informacji określonej w rozporządzeniu systemowym lub w sprawie

kształtowania i kalkulacji taryf. W ocenie pozwanego, powód dokonał błędnej interpretacji przepisów dotyczących standardów jakościowych obsługi. W ocenie pozwanej spółki żądana informacja nie mieściła się w zakresie obowiązków przedsiębiorstwa energetycznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G. (poprzednio: (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G.) łączy z A. D. umowa sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 18 października 2000 r.

dowód: okoliczność bezsporna, a także kopia umowy – k. 4.

W dniu 6 lutego 2015 r. A. D. udzieliła Fundacji Ochrony (...) z siedzibą w S. pełnomocnictwa do reprezentowania jej interesów przed (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. i (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. w sprawach związanych z walidacją rozliczeń oraz z ochroną praw konsumentów wynikających z umową z 18 października 2000 r.

dowód: kopia pełnomocnictwa – k. 6.

Pismem z dnia 18 lutego 2015 r. Fundacja Ochrony (...) z siedzibą w S., działając w imieniu A. D., zwróciła się do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. z wnioskiem w sprawie rozliczeń, o przesłanie duplikatu umowy klienta na dostawę energii elektrycznej wraz z aneksami i porozumieniami aktualnymi na dzień wniosku, wskazując, że klient zgubił swój egzemplarz umowy i nie może dokonać przeprowadzenia kontroli zgodności rozliczeń za energię.

Ponadto, w piśmie zawarty został wniosek o udzielenie informacji, czy wniosek jest informacją określoną w § 42 pkt 7 rozporządzenia systemowego lub § 42 pkt. 10 rozporządzenia w sprawie kształtowania i kalkulacji taryf, czy wnioskiem określonym w § 42 pkt. 8 rozporządzenia systemowego lub § 42 pkt. 11 rozporządzenia w sprawie kształtowania i kalkulacji taryf.

dowód: kopia pisma z 18 lutego 2015 r. - k. 5.

W odpowiedzi na pismo z 18 lutego 2015 r. (...) S.A. w G. przesłał w dniu 25 lutego 2015 r. Fundacji kopię umowy kompleksowej nr (...).

dowód: kopia pisma z 25 lutego 2015 r. - k. 7.

Pismami z 16 marca 2015 r. i 18 marca 2015 r. Fundacja, działając jako pełnomocnik A. D., złożyła reklamację z tytułu niedotrzymania standardów jakościowych obsługi, polegających na nieudzieleniu konsumentowi wyjaśnienia zagadnienia, czy złożony wniosek o udzielenie informacji, czy wniosek z 18 lutego 2015 r. jest informacją określoną w § 42 pkt 7 rozporządzenia systemowego lub § 42 pkt. 10 rozporządzenia w sprawie kształtowania i kalkulacji taryf, czy wnioskiem określonym w § 42 pkt. 8 rozporządzenia systemowego lub § 42 pkt. 11 rozporządzenia w sprawie kształtowania i kalkulacji taryf.

dowód: kopie pism z 16 marca 2015 r. i 18 marca 2015 r. - k. 8 – 9.

W odpowiedzi na powyższe reklamacje, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. poinformowała Fundację, że żądana informacja nie mieści się w zakresie obowiązków przedsiębiorstwa energetycznego, bowiem przedsiębiorstwo energetyczne nie jest podmiotem udzielającym porad prawnych, jest to natomiast obowiązek organizacji konsumenckich.

dowód: kopia pisma z 25 marca 2015 r. - k. 10.

Pismem z 2 kwietnia 2015 r. Fundacja, działając jako pełnomocnik A. D., złożyła wniosek o przyznanie i wypłatę bonifikaty w związku z niedotrzymaniem przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G. standardów jakościowych obsługi polegających na odmowie udzielenia informacji w sprawie rozliczeń i taryf.

W związku z tym, domagała się przyznania bonifikaty w wysokości 73 zł, która wypłacona miała być na rachunek bankowy fundacji.

(...) S.A. w G. odmówiła wypłaty bonifikaty.

dowód: wniosek o przyznanie bonifikaty – k. 12, pismo z 9 kwietnia 2015 r. - k. 13.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych w sprawie dowodów w postaci kopii dokumentów prywatnych, których autentyczność nie była w toku procesu kwestionowana, nie budziła również wątpliwości Sądu. Stan faktyczny był w sprawie między stronami bezsporny. Istota sporu sprowadzała się w ocenie Sądu, do oceny, czy odpowiedź na zawarty w piśmie z 18 lutego 2015 r. wniosek o udzielenie informacji, mieścił się w zakresie obowiązków informacyjnych przedsiębiorstwa energetycznego.

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 – tekst jednolity ze zm.) nakłada na przedsiębiorstwa energetyczne określone obowiązki informacyjne w stosunku do odbiorców. I tak, przepisy art. 5 ustawy, określają minimalną treść umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej. Między innymi umowy te powinny określać sposób prowadzenia rozliczeń, parametry techniczne paliw gazowych lub energii oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych parametrów oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców (art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 Prawa energetycznego). Zgodnie bowiem z przepisem art. 42a ust. 3 Prawa energetycznego, przedsiębiorstwo energetyczne udziela upustów lub bonifikat, o których mowa w ust. 2, za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców w wysokości określonej w taryfie lub w umowie.

Powyższe kwestie są uszczegółowione w aktach wykonawczych do ustawy Prawo energetyczne, tj. rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. nr 93, poz. 623 ze zm.) - tzw. rozporządzeniu systemowym oraz rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie za energię elektryczną (Dz. U. z 2013 r., poz. 1200 – tekst jednolity ze zm.).

Przepisy § 42 rozporządzenia systemowego definiują m. in. zakres standardów jakościowych obsługi odbiorców, nakładając w pkt. 7 na przedsiębiorstwo energetyczne obowiązek nieodpłatnego udzielania informacji w sprawie zasad rozliczeń oraz aktualnych taryf, a także w pkt 8 obowiązek rozpatrzenia wniosku lub reklamacji odbiorcy w sprawie rozliczeń i udzielenia odpowiedzi co do zasady nie później niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku lub zgłoszenia reklamacji.

Przepisy § 42 rozporządzenia taryfowego stanowią natomiast, że w przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców, o ile umowa sprzedaży energii elektrycznej lub umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo umowa kompleksowa nie stanowi inaczej, odbiorcom przysługują bonifikaty w następującej wysokości: za nieudzielenie, na żądanie odbiorcy, informacji w sprawie zasad rozliczeń oraz aktualnych taryf – w wysokości 1/50 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (§ 42 pkt 10), zaś za przedłużenie czternastodniowego terminu rozpatrzenia wniosku lub reklamacji odbiorcy w sprawie zasad rozliczeń i udzielenia odpowiedzi, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

W ocenie Sądu, wniosek o udzielenie informacji zawarty w piśmie z 18 lutego 2015 r. należy zakwalifikować jako żądanie udzielenia informacji w sprawie zasad rozliczeń (§ 42 pkt 7 rozporządzenia systemowego). Jakkolwiek słusznie wskazuje pozwany, że wniosek sformułowany został przez powoda w sposób sugerujący, iż chodzi o dokonanie przez

przedsiębiorstwo energetyczne wykładni przepisów rozporządzenia systemowego i taryfowego, jednakże jego treść należy, zdaniem Sądu, odczytywać jako żądanie udzielenia przez przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcy informacji, jaki wpływ na stan wzajemnych rozliczeń będzie miało nieudzielenie przez przedsiębiorstwo odpowiedzi na wniosek o wydanie duplikatu umowy lub udzielenie tej odpowiedzi po terminie. Zgodnie z definicją słownikową (Słownik Języka Polskiego PWN), rozliczenie to uregulowanie wzajemnych należności, zobowiązań między przedsiębiorstwem i dostawcami, dłużnikami i wierzycielami, pracodawcami i pracownikami itp. Konsekwencją nieudzielenia przez przedsiębiorstwo energetyczne odpowiedzi na wniosek z 18 lutego 2015 r. lub udzielenia po upływie 14 dniowego terminu, jest obowiązek udzielenia bonifikaty, zgodnie z przepisami § 42 pkt 10 rozporządzenia taryfowego. Ani przepisy Prawa energetycznego ani rozporządzeń nie zawierają definicji bonifikaty. Zgodnie zaś z jej potocznym rozumieniem, jest to zmniejszenie ustalonej ceny towaru lub usługi. Informacja o możliwości uzyskania bonifikaty i jej ewentualnej wysokości mieści się zatem w kategorii informacji o zasadach rozliczeń – dotyczy bowiem kształtowania wysokości świadczenia do zapłaty którego będzie zobowiązany odbiorca.

Nieudzielenie powyższej informacji spowodowało natomiast powstanie po stronie odbiorcy – A. D. uprawnienia do domagania się od przedsiębiorstwa energetycznego przyznania bonifikaty, zgodnie z postanowieniami § 42 pkt 10 rozporządzenia taryfowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że powód był uprawniony do dochodzenia ustalenia w drodze powództwa, iż odbiorcy taka bonifikata przysługuje.

Zgodnie z przepisem art. 189 k.p.c., powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Sąd uwzględnił zatem powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, uznając pozwanego za stronę przegrywającą proces w całości, a w konsekwencji, zobowiązaną do zwrotu powodowi na jego żądanie celowych kosztów dochodzenia praw, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości stawki minimalnej określonej przepisami § 2 ust. 1 i § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Ponadto, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. nakazał ściąganie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku opłaty sądowej od pozwu, od ponoszenia której powód był zwolniony (art. 96 ust. 1 pkt 6 k.p.c. w zw. z art. 62 § 1 k.p.c.).

Sygn. akt I 1 C 855/15

ZARZĄDZENIE

Dnia 5 lutego 2016 r.

1. Odnotować w Repertorium C i kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron;
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 28 dni z z.p.o.

SSR Marek Jasiński